

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 39Csp/127/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117223577
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Hauerlandová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2117223577.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Ivanou Hauerlandovou, PhD. v spore žalobcu: R Collectors, s.r.o., IČO: 50 094 297, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, Bratislava, proti žalovanému: A. W.Á., G.. XX.XX.XXXX, K. A. XX, E., o zaplatenie 4 893,75 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 4.893,75 eur, úrok 293,15 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.893,75 eur od 01.01.2017 do zaplatenia, poplatky vo výške 59,21 eur a to všetko v mesačných splátkach vo výške 170,- eur splatných vždy do 15. dňa v mesiaci s tým, že neuhradením čo i len jednej splátky v lehote splatnosti sa stáva splatným celý dlh, pričom prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku.

II. Žaloba sa vo zvyšnej časti zamieťa.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca (pôvodne Poštová banka, a.s.) sa žalobou doručenu súdu dňa 22.12.2017, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 4893,75 EUR, úrokov vo výške 293,15 EUR, úrokov vo výške 2950,38 EUR, úroku vo výške 19 % ročne zo sumy 4 893,75 EUR od 01.11.2017 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4 893,75 EUR od 01.11.2017 do zaplatenia, bankových poplatkov vo výške 59,21 EUR, ako aj náhrady trov konania. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 09.11.2012 uzatvorili Žalobca ako veriteľ a Žalovaný ako dlžník zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy boli o. i. Obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky. Na základe Zmluvy Žalobca poskytol Žalovanému peňažné prostriedky v sume 6 250,- EUR. Žalovaný sa zaviazal vrátiť Žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa Zmluvných dokumentov. Žalovaný neplnil Úver riadne a včas. V dôsledku omeškania Žalovaného s plnením Úveru, Žalobca v zmysle § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OZ“), v spojení s § 53 ods. 9 OZ, vyhlásil Úver za predčasne splatný. Žalobca k žalobe pripojil tieto listiny: aktuálny stav úveru ku dňu 31.10.2017, obchodné podmienky, predpis splátok, sadzobník poplatkov, výzva zo dňa 14.04.2015, podací hárok, výzva zo dňa 30.04.2015 s doručenkou, zmluva o úvere zo dňa 09.11.2012, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 06.08.2018.

2. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená dňa 10.11.2019 do vlastných rúk, žalovaný nevyužil svoje právo vyjadriť sa k žalobe.

3. Súd vykonal dokazovanie listinami predloženými žalobcom, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

4. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 09.11.2012 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 6 250,- Eur, s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 19,00 %, priemernou hodnotou RPMN vo výške 19,08 %, RPMN banky 20,74 %. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v 72 mesačných splátkach vo výške 155,07 Eur. Prvá splátka bola splatná dňa 10.12.2012 a posledná splátka dňa 10.11.2018. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 30.04.2015 oznámil žalovanému, že úverová pohľadávka sa stáva k 30.04.2015 predčasne splatnou v celom rozsahu a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný na predmetný úver zaplatil celkom sumu 1 356,25 Eur, keď uhradenie tejto sumy pred podaním žaloby vyplýva z Aktuálneho stavu úveru ku dňu 03.11.2017. Žalovaný nepoprel skutočnosti uvádzané v žalobe.

5. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

6. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

7. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

9. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

10. Podľa 52 ods. 1 a 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tento ustanovenia, sú neplatné.

11. Podľa § 53 ods. 3 OZ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

15. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným založený predmetnou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z. z., zákona č. 250/2007 Z. z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa.

17. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Súd posúdil nárok žalobcu na zaplatenie istiny, úroku do vyhlásenia okamžitej splatnosti za dôvodný a tak vo výroku I. rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 4.893,75 eur a úrok 293,15 eur.

18. Súd vo zvyšku žalobu vo výroku II. rozsudku ako nedôvodnú zamietol, keď k uplatnenému nároku žalobcu na zmluvný úrok po splatnosti uvádza, že Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012 odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (R 59/1998, 4Obo 143/1998). Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Za čas po splatnosti úveru má teda veriteľ právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej všeobecným záväzným právnym predpisom. Akékoľvek navyšovanie úrokov z omeškania sa dostáva do rozporu so zákonom.

19. Keďže žalovaný peňažný záväzok včas a riadne nesplnil, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovaného popri plnení istiny vo výške 4 893,75 Eur a úroku do vyhlásenia predčasnej splatnosti vo výške 293,15 Eur i úrok z omeškania zo súdom priznanej istiny, nakoľko ide o omeškание s plnením peňažného dlhu. Istina ku dňu 01.11.2017, odkedy si žalobca nárok na ich priznanie uplatnil, bola vo výške sumy priznanej súdom. S poukazom na nariadenie vlády SR č.87/1995 Zb. má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu. Súd žalobcovi priznal aj poplatky v zmysle sadzobníka, keď sa na ich zaplatení a výške strany sporu dohodli.

20. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za odôvodnenú v časti o zaplatenie sumy 4 893,75 Eur spolu s úrokom 293,15 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4 893,75 Eur od 01.11.2017 do zaplatenia, preto jej vo výroku I. rozsudku vyhovel, a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú vo výroku II. zamietol, keď suma 2 950,38 Eur je pre súd nepreskúmateľná, z pripojenej špecifikácie zmluvných a sankčných úrokov vyplýva, že úrok BIS korešponduje so sumou úroku vo výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 30.04.2015 a tento je vo výške 293,15 Eur. Dôvodom zamietnutia návrhu v tejto časti je skutočnosť, že žalobca v danej veci neunesol dôkazné bremeno na preukázanie oprávnenosti uplatneného nároku na zaplatenie tejto sumy.

21. Súd poukazuje na skutočnosť, že v sporovom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou platí, že súd je viazaný návrhom a uplatnený nárok je charakterizovaný opísaním skutkových okolností, ktorými žalobca svoj nárok zdôvodňuje, keď skutkovým základom opísaným v návrhu v spojitosti s petítom je potom vymedzený základ nároku uplatneného žalobcom, ktorý je predmetom konania. Podľa názoru

súdu z obsahu žaloby, ani dodatočného vyjadrenia žalobcu nie je vzhľadom na vyššie uvedené zrejme, akým spôsobom dospel žalobca k výške uplatneného nároku, tento nárok je preto nepreskúmateľný, súd preto ani nemôže posúdiť jeho dôvodnosť. V sporovom konaní má strana sporu jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Ak žaloba neobsahuje tvrdenie skutočností, z ktorých možno odvodiť, aký je predmet konania, procesnou sankciou za nesplnenie povinnosti tvrdenia, prípadne i za nesplnenie dôkaznej povinnosti už v žalobe je jej zamietnutie.

22. Krajský súd v Trnave v rozsudku č.k. 9Co/48/2019 - 115 zo dňa 24.09.2019 uviedol, že pokiaľ žalobca ohľadne uplatneného nároku opomenul uviesť relevantné skutkové tvrdenia, nemal súd prvej inštancie inú možnosť, než žalobu pre nedostatok skutkových tvrdení majúce za následok neunesenie dôkazného bremena zamietnuť. Predloženie jednotlivých výpisov z účtu, tabuľky bez bližšej špecifikácie (akým spôsobom bola žalovaná suma vyčíslená a z akých položiek pozostáva a vyčíslenie sumy s odkazom na ustanovenie zmluvy na základe ktorého boli účtované, za aké časové obdobie, z akej sumy a akou výškou úroku), bez poukazu na spôsob výpočtu, na základe ktorých si žalobca uplatnil presne vyšpecifikované sumy v zmysle petitu, totiž nemožno považovať za riadne preukázané, ktoré by súdu umožňovalo takto uplatnené nároky žalobcovi priznať.

23. Podľa § 232 ods. 2 až 4 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

24. Súd povolil žalovanému splatiť dlžnú sumu v splátkach vo výške 170,- Eur, porovnateľnou so sumou, na ktorú za žalovaný zaviazal v zmluve o úvere s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Pri uvedenej výške splátky bude dlh zo strany žalovaného uhradený žalobcovi v primeranom čase, pričom na ochranu žalobcu slúži strata výhody splátok v prípade omeškania sa žalovaného s plnením čo i len jednej splátky.

25. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobca sa pôvodne domáhal v žalobe vyčíslenej sumy a sumy úrokov ku dňu vyhlásenia rozhodnutia celkom vo výške 11 182,15 Eur (100% predmetu konania), súd mu priznal sumu 5 872,40 Eur (52,52% úspech žalobcu, 47,48% úspech žalovaného). Keďže úspech strán sporu bol približne rovnaký, súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z.).